

Pasqual Maragall: Una mirada europea, catalana i municipal

Les comarques de Girona
com a exemple

Brugué, Q. - Vicente, J. – Garriga, N.
UNIVERSITAT DE GIRONA



P. Maragall
LLEGAT PASQUAL MARAGALL

EQUIP REDACTOR:



AMB LA COL·LABORACIÓ DE:



Diputació de Girona

Introducció

Pasqual Maragall ha estat molt valorat com alcalde de Barcelona i, al mateix temps, ha estat un polític reconegut per la seva capacitat a l'hora d'articular un discurs sobre les realitats urbanes i metropolitanes. La seva trajectòria acadèmica i una inesgotable curiositat intel·lectual el van convertir en un polític atípic, incapaç de separar el necessari pragmatisme de l'acció política d'un constant procés de reflexió sobre el context i el significat d'aquestes accions.

El seu període com a president de la Generalitat, en canvi, no ha comptat mai amb el mateix reconeixement. De fet, les valoracions més habituals –tot i que sovint poc fonamentades– mostren un balanç negatiu de la seva acció de govern al capdavant de la Generalitat de Catalunya. En paral·lel, el seu projecte regional i/o nacional també presenta contorns més difuminats. Probablement, una de les característiques del pensament de Pasqual Maragall és una interacció constant de les escales geogràfiques, del municipi a Europa, del lloc a allò global. El resultat d'aquesta “circulació” segurament no sempre és el que ell busca, sinó que sovint és interpretat com una visió laberíntica de la realitat i, altres vegades, la seva perspectiva internacional va amagar la seva idea d'Espanya i la de Catalunya.

En aquest document ens proposem contribuir a desbordar aquests tòpics per tal d'entendre millor el pensament supra-municipal de Pasqual Maragall. I ho farem a través de la seva relació amb les comarques gironines. És obvi que es tracta d'una mirada limitada, que deixa fora del focus molts angles morts, però significativa perquè a través d'ella queden il·lustrats, al nostre entendre, alguns trets fonamentals d'aquest pensament.

Adicionalment, cal subratllar ja d'entrada que la relació de Pasqual Maragall amb les comarques gironines és peculiar i intensa, tant per raons personals com polítiques. Pasqual Maragall observa i viu aquestes terres des d'una òptica molt personal; mentre que, en termes generals, els homes i dones de Girona –i els seus principals mitjans de comunicació– li tornen una mirada més esquiva i desconfiada. Una proximitat molt sentida, però no sempre acceptada. Sense oblidar, en tot cas, que al bell mig d'aquesta intersecció de mirades pròximes i distanciades han fructificat abundants relacions personals i polítiques tan sòlides com entranables. Les comarques de Girona, en definitiva, no són un territori més per Pasqual Maragall. A diferència d'allò que succeïa amb altres contrades del país, amb Girona existeix un vincle quotidià a través de la casa a Rupià. I també una relació emocional forta, sobretot amb l'Empordà –a través d'amistats tant influents com la que manté amb Xavier Rubert de Ventós. Aquest espai, a més a més, com veure'm més endavant a partir de la “teoria de l'Empordà”, ha estat clau en la connexió del net amb l'avi, qui també tenia forts vincles amb aquestes terres i que queden reflectits en la seva obra.

En definitiva, un territori amb el qual Pasqual Maragall no es relaciona exactament a través d'un projecte concret i ben definit, però on existeixen vincles suficientment estrets per permetre que la relació no necessités d'intermediaris. Pasqual Maragall té en la política gironina persones de molta confiança, com ara Joaquim Nadal, Joan Manuel del Pozo, Pia Bosch o Marina Geli, alhora que construeix una relació més personal i de fons amb el territori. Una relació que li permet alimentar aquelles reflexions que van més enllà del pragmatisme quotidià de l'acció de govern. En aquesta direcció, propostes com convertir l'AP-7 en el carrer Major de la Cultura, el paper estratègic de Girona en el projecte de l'Euroregió o l'aposta per Banyoles com a subseu Olímpica desborden el marc de la política gironina i entronquen amb una determinada visió del conjunt de Catalunya i de la seva ubicació a Espanya i a Europa. També, des de la presidència de la Generalitat, projectes estratègics de país com el Pla d'Infraestructures, la Llei de Barris, el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner, el Congrés del Món Rural o l'Observatori del Paisatge tenen una projecció específica sobre les comarques gironines.

A continuació, doncs, estirarem quatre d'aquests fils i, d'aquesta manera, intentarem fer una aportació que ajudi a ampliar el coneixement que tenim sobre els projectes i el pensament polític de Pasqual Maragall. En concret, ho farem a partir de la seva aproximació a la "teoria de l'Empordà", de l'aposta per l'Euroregió Mediterrània, de l'impacte dels Jocs Olímpics a les comarques gironines i, finalment, a través d'algunes pinzellades vinculades a la seva acció de govern com a president de la Generalitat de Catalunya.

1. La teoria de l'Empordà, Ruplà com a pàtria

Com ja hem esmentat, la relació de Pasqual Maragall amb l'Empordà és molt intensa i propera. Malgrat les fòbies i les filies polítiques d'uns i altres, Ruplà és casa seva i coneix a tots els veïns i veïnes de manera personal. Els més crítics utilitzen àcides expressions, com per exemple "estiuejants pel canvi", però el seu vincle amb el territori és directe i planer, lluny de qualsevol bri d'hedonisme barceloní. Aquest vincle és el resultat d'una qualitat compartida amb Jordi Pujol, la capacitat de connexió en les distàncies curtes. Maragall era, segons expliquen persones properes, menys populista que Pujol, però era tant o més seductor en les seves relacions personals. A més, en contrast amb el comarcalisme de Pujol, l'èmfasi municipalista de Maragall li permet construir ponts molt sòlids i entraniables amb diferents alcaldes de les comarques gironines. Sigui com sigui, Pasqual Maragall afirma en diversos escrits i entrevistes que Ruplà i de manera més general el Baix Empordà són per ell una segona pàtria. Una pàtria dolça i estimada, com queda reflectit en les seves pròpies paraules:

"Des de la Talaia es veu l'Empordà que van trobar els grecs quan van arribar fa més de dos mil anys: únic, verd, suau i més gran i obert cap el Nord"

Una pàtria que l'arrela familiarment i que també, a través de l'anomenada *teoria de l'Empordà*, l'entronca amb la tradició federalista i li serveix d'inspiració per construir la seva pròpia visió política. Maragall recull l'esperit de l'Empordà i l'utilitza per donar forma al principi de subsidiarietat que, fet i fet, és la base de la seva proposta política d'una Europa territorialment articulada des de la sensibilitat local fins la visió global. Recordant l'avi poeta, Pasqual Maragall recupera una idea elaborada fa 100 anys segons la qual l'Empordà és simultàniament una part petita del tot català i la seva millor essència. Allò local s'articula i expressa una realitat supra-local, fent-la concreta i tangible:

"I en l'estima del pròxim i petit –escriu Pasqual Maragall– s'expressa suficientment la nostra estima pel major i envoltant. (...) La veritat no està en el tot sinó en la part, i el principi actiu de la vida està en allò més essencial, en el nucli més reduït, si se li dóna llibertat per desenvolupar-se".

Els governants han de reconèixer que són els nivells inferiors els que millor expressen el sentit i els que millor resolen els problemes: no es pot concebre una política europea sense una política de ciutats. Europa, com Catalunya, és un sistema de ciutats eficients i fortes. De ciutats i també de territoris, com l'Empordà, on es troba la llavor que amb el temps fructifica a Catalunya. Segons Pasqual Maragall s'ha de trobar la substància del nostre arrelament en allò més petit i més proper; i, a partir d'aquest punt essencial, anar construint sentiments de pertinença més amplis. L'entorn més ampli no pot contraposar-se al petit sinó que l'ha d'envoltar. Allò que, de fet, ja explicava el seu avi:

"Si un dia a Catalunya li faltés l'Empordà, Catalunya no fora ella mateixa; però si un dia, en canvi, de Catalunya només restés l'Empordà, Catalunya podria tornar a ser. Perquè la veritat rau no en l'espiga sinó en el gra."

Des de la teoria de l'Empordà, per tant, es considera que evolucionem cap a una major significació dels espais propers, que passen a ser la nostra pàtria, la nostra casa més autèntica i sentida. Pasqual Maragall beu d'aquesta tradició i entén que el més proper és alhora el més natural i el més universal. Universalisme i localisme es vinculen a través d'un sentiment de ciutadania que arrela en la pàtria pròxima i es projecta cap a un món global. La pàtria –l'Empordà– no s'expressa com un espai tancat sinó com una finestra, com una manera de relacionar-se amb l'exterior.

Pasqual Maragall, d'aquesta manera, es distancia del nacionalisme pujolista. Sosté que Catalunya és una nació, però, al mateix temps, assegura que l'existència d'una identitat catalana no ha de convertir-se en l'argument articulador d'un projecte polític tancat. La nació defineix una identitat; però un projecte polític és més semblant a una nina russa, a un conjunt de capes que no es poden aïllar sinó que interactuen, que es contenen i es complementen mútuament. Una nació oberta, com ho és la seva essència empordanesa, i una lògica federal en els vincles, entenent el federalisme com una relació d'interdependència i col·laboració entre realitats diverses. Maragall ho expressava amb claredat, reivindicant el projecte de relació entre Catalunya i Espanya que va voler desplegar des de la presidència de la Generalitat:

“Cataluña quiere una España plural, una España de los pueblos de España, una España de corte federal, en la que coincidamos los federalistas y los soberanistas que no ven ahora otro horizonte posible porque, a mi juicio, no lo hay. Los nacionalistas creen que todo esto son quimeras, y me refiero a los nacionalistas catalanes y españoles. Ambos lo tienen muy claro: nación, como madre, sólo hay una, cada uno la suya, incompatibles.” (Maragall, 2005)

Només una nació, cadascú amb la seva i, per tant, incompatibles entre elles. Davant d'aquesta idea, la teoria de l'Empordà sobreposa múltiples identitats, projecta la pàtria cap a altres esferes i, en definitiva, desafia la lògica nacionalista dels compartiments estancs. El pensament polític de Pasqual Maragall, com s'ha exposat en altres estudis (Claret *et al.*, 2017), és doncs un pensament contínuament desbordat; un pensament on les fronteres –que existeixen– esdevenen espais de relació i no línies de separació. Un pensament que no confon la igualtat amb la unitat, i que reivindica la diversitat i la diferència com aquelles petites essències –de nou empordaneses– que conformen i articulen els projectes polítics.

“La asimetría más dañina es la obstinada negación de la diferencia. Si en algo habría que corregir la trilogía de valores de la Revolución francesa, es en eso: la diversidad es un valor tan decisivo como la igualdad. Eso hoy. Hace dos siglos, quizá menos.” (Maragall, 2005)

L'Empordà, i per extensió les comarques de Girona, són doncs l'espai que inspira i posa a prova alguns dels aspectes més rellevants del pensament polític de Pasqual Maragall. Sovint s'interpreta el seu federalisme des d'una mirada exclusivament cosmopolita; la de l'alcalde barceloní, format a París i Nova York i amb una clara projecció europeïsta. Però la seva relació amb les comarques de Girona ens ajuda a veure-ho des d'un altre angle i descobrir la connexió del seu pensament amb allò més pròxim i local. Ruplà representa una pàtria i, per tant, a través de la teoria de l'Empordà, ens descobreix una pàtria oberta, sense fronteres tancades; mentre que les comarques gironines –com veurem en el proper apartat– apareixen com un node que articula aquesta essència amb la realitat catalana i, sobretot, degut a la seva ubicació geogràfica, amb Europa. No és sorprenent, doncs, que sovintegin les referències a l'Euroregió quan es troba en terres gironines.

2. L'Euroregió mediterrània, Girona com a ròtula

L'Euroregió Mediterrània és un dels projectes que més va fer bullir la imaginació política de Pasqual Maragall. Una imaginació que, com sempre es dóna en el seu cas, es fa compatible amb la mirada realista i analítica que impregna totes les seves iniciatives. L'Euroregió és un espai de més de 15 milions de persones que serveix de base per a un projecte estratègic que no és exclusivament polític sinó que també defineix uns objectius socials i unes afinitats culturals comunes. En aquest sentit, quan Pasqual Maragall, des de les comarques gironines, s'hi refereix de manera insistent està parlant de temes tan diversos com la promoció econòmica i el desenvolupament sostenible, la possibilitat de consolidar un sistema urbà policèntric i equilibrat, el foment de la cultura i la protecció del patrimoni artístic o, també, l'impuls de centres universitaris i de recerca.

Aquests objectius, tanmateix, s'envolten d'una mirada estratègica que els desborda. L'Euroregió ha de permetre crear unes noves condicions socials, econòmiques i territorials; però també és l'instrument per dotar a Catalunya de les eines i les capacitats per abordar aquesta tasca. L'Euroregió Mediterrània és, per tant, l'instrument que ha de permetre a Catalunya –junt amb altres regions- adquirir una mida suficient per competir i exercir influència en una Europa cada cop més extensa. El mateix Pasqual Maragall es refereix a aquesta iniciativa com una forma de tenir un paper més actiu en el procés d'integració europea. Només és possible aconseguir certa influència internacional a través de coordinar-se amb altres regions i, d'aquesta manera, canviar d'escala:

“Per anar pel món és bo tenir una determinada talla. L'Euroregió és un bon marc per Catalunya. Jo soc un català d'Europa.”

Si la teoria de l'Empordà partia de l'essència d'un Rupià-pàtria, el projecte de l'Euroregió ens torna a canviar la perspectiva. El pensament polític de Pasqual Maragall és únic i coherent, però parteix de diversos angles per convergir en un mateix punt. Ara, des d'una perspectiva global, observa Europa i identifica les possibilitats de progrés social i econòmic que representa. Una Europa, però, que ha d'articular-se amb els territoris que la conformen i on, aquests, han de buscar la manera de ser actius en la construcció del projecte col·lectiu. De nou, Pasqual Maragall saltant fronteres i movent-se d'una escala a una altra amb una fluïdesa *baumaniana* –per cert, *baumaniana* abans del cèlebre llibre de Zigmunt Bauman-. I en el centre d'aquests moviments un projecte, potser una intuïció, basada en la posició estratègica de Catalunya –i específicament de les comarques gironines- en allò que va anomenar “el nord del sud europeu”.

Aquest projecte, per tant, ara dissenyat des de l'òptica europea, comparteix els principis bàsics que ja havia destil·lat la teoria de l'Empordà: el federalisme i la subsidiarietat. Maragall, que sempre havia descartat la independència, considera que el futur d'Europa està –com abans- en les finestres obertes, en les relacions, en les connexions entre regions i entre ciutadans. Les fronteres nacionals són font de competència, mentre que ell albira un futur marcat per la col·laboració. Usant el llenguatge de la teoria de xarxes, davant la dependència jeràrquica i la independència del mercat caldrà treballar en un món d'interdependències; un món complex on la complementarietat serà imprescindible. Ell mateix reconeix la complexitat del projecte i n'assumeix el repte quan afirma que “el pluralisme és més difícil de gestionar, però també és molt més interessant que el monisme”.

Reconeix doncs les dificultats operatives, especialment per la manca de voluntat tant per part espanyola com per part francesa i, també, una resistència des de la pròpia Catalunya. L'Euroregió, doncs, en aquest context estatal, sobiranista i estàtic adquireix una dimensió paradoxalment possibilista –si

més no en aquells moments tan diferents dels actuals-. Un altre estretíssim col·laborador gironí –i empordanès- de Maragall, Antoni Puigverd, ho sintetitzava perfectament en una columna a les pàgines de La Vanguardia:

“Barcelona és la capital òbvia de Catalunya, però reduir-la en aquest perfil ha estat el gran error del nacionalisme català. Barcelona podria liderar el sud-oest mediterrani, amb una zona d’influència que va més enllà de la geografia catalana i de l’arc espanyol. Pasqual Maragall, que ho sabia, va intuir que l’objectiu era desplegar al màxim les possibilitats d’una gran Euroregió. Un objectiu que permetia concentrar totes les energies civils i públiques en una gran aposta per a la qual no calia trencar cap plat institucional, ni causar cap conflicte. Maragall no va tenir temps ni força política, ni salut, per desplegar l’Euroregió, que era una veritable tercera via entre la visió reunificadora d’Espanya (hegemònica des d’Aznar) i la visió reductora, abstracta i, al capdavant, aïllacionista, que ha propugnat el sobiranisme.” (Puigverd, 2017)

Tanmateix, Maragall també considera que no aconseguiran aturar un projecte que el futur imposarà de manera inevitable. Es tracta, al seu parer, d’una d’aquelles iniciatives de mirada llarga que semblen molt difícils en el curt termini però que són inevitables quan es posen les llums llargues. I en aquesta visió estratègica les comarques de Girona hi juguen un paper molt especial, tant per la seva ubicació com a node geogràfic com per la proximitat amb la cultura francesa. Girona ha de ser la ròtula que ha d’articular les diferents peces de l’Euroregió Mediterrània.

Una ròtula que caldrà lubricar adequadament a través de tot un seguit de polítiques públiques. Pasqual Maragall no només imagina una possibilitat sinó que vol construir-la i, per tant, proposa tot un conjunt d’iniciatives destinades a articular una Catalunya en xarxa i oberta a l’exterior. És a dir, cal evitar les mirades verticals centre-perifèria i posar-se a treballar per superar les mancances en connexions; per revertir els dèficits en infraestructures, per desenvolupar els plans territorials, per articular projectes educatius i culturals, per fomentar la competitivitat en sectors estratègics com el turisme o l’aeronàutica o per construir equipaments compartits, com va ser l’Hospital transfronterer de Puigcerdà. Reproduint les seves paraules:

“Són aquestes comunicacions les que donen vida a l’existència d’aquests conceptes més grans (...) Si no hi ha vasos sanguinis, si no disposem de comunicacions, si no hi ha les connexions que irriguen aquest cos que nosaltres formem sentimentalment, doncs malament.”

L’Euroregió, en definitiva, suposa una materialització del canvi de paradigma ja apuntat en l’apartat anterior. Es tracta d’una iniciativa fonamentada en la col·laboració, en el ser junts, en entendre que determinades iniciatives i infraestructures només podran ser si són compartides. I en aquest projecte les comarques de Girona són un element estratègic i, per tant, cal potenciar el seu paper. En aquesta direcció, Pasqual Maragall ens parla de l’eix Girona-Figueres-Perpinyà, de la importància de l’aeroport de Girona o, pensant en el rol que juguen les ciutats i les comarques, de la posició privilegiada de Figueres en el marc de l’Euroregió Mediterrània. Girona ja s’havia transformat i ara havia de ser el moment de Figueres.

Les comarques gironines, en definitiva no només contenen l’essència d’una pàtria oberta sinó que poden actuar com a espai articulador de les relacions amb Europa. Girona essència interior i oberta a l’exterior. Allò local que es projecta en allò global; és a dir, una forma de materialitzar aquesta representació tan maragalliana del territori com una xarxa mòbil i asimètrica, com un conjunt de relacions obertes més que com un seguit de contenidors tancats. Girona és doncs, per Pasqual Maragall, una finestra que, com qualsevol finestra, permet mirar de dins enfora i de fora endins.

3. Jocs olímpics: oportunitat i model de transformació

“Els Jocs del 92 representen un veritable catalitzador capaç de dinamitzar totes les iniciatives de desenvolupament que la nostra societat té plantejades cara a un futur proper (...) El present depèn molt del futur, no només del passat; no només som arrels.”

Amb aquestes paraules, Pasqual Maragall iniciava una conferència pronunciada el 5 d'abril de 1986 a Banyoles. Unes frases on combinava magistralment els termes passat, present i futur. El projecte olímpic era una aposta de present que depenia d'una visió de futur arrelada en el passat. No és un joc de paraules, és la base d'una perspectiva política que Maragall aplica a Barcelona i que estén a altres territoris de Catalunya. El present és el terreny preferit d'un polític tan realista i pragmàtic com Maragall, però que, alhora, sap que no podrà millorar-lo sense mirar el futur. Els Jocs del 92 donen cos a aquesta idea.

Adicionalment, l'alcalde de la Barcelona olímpica proclamava d'aquesta manera que els grans projectes també podien ser per a les petites ciutats. Els Jocs Olímpics podien convertir-se, per tant, en una oportunitat que desbordava els límits de Barcelona i s'estenia cap al conjunt de Catalunya; un exemple de com les ciutats petites i mitjanes podien aspirar a comptar amb l'empenta que proporcionen els grans projectes. “Si es treballa amb imaginació, amb entusiasme i amb rigor – afirmava Pasqual Maragall- l'horitzó 92 serà també un horitzó decisiu per a les comarques de Girona.”

Un horitzó que, com en el cas de Barcelona, desbordava els objectius estrictament esportius i es convertia en una palanca de transformació del país, en una forma d'assolir el futur. De nou, les paraules de Pasqual Maragall ho expressen amb claredat:

“A ningú se li escapa que al darrera de la candidatura olímpica hi ha una tensió social prèvia, una tensió cultural prèvia, una tensió anímica prèvia d'una ciutat que vol projectar-se en l'espai i en el temps; d'una societat que està cercant el millor catalitzador possible per realitzar la seva projecció.”

Els Jocs Olímpics, en definitiva, havien de transformar també les comarques de Girona –o almenys una part d'elles-. Pasqual Maragall mai va dissenyar un projecte centralitzat a Barcelona, una idea que xocava frontalment amb la seva concepció del territori com una xarxa oberta i interconnectada. Aquella Catalunya-ciutat inspirada en Joan Maragall i els Noucentistes, i que més tard conceptualitzaria Oriol Nel·lo (2001), feia inevitable un projecte olímpic que superés els límits administratius de la capital. I les comarques de Girona no podien quedar fora d'aquest projecte.

D'aquesta manera, els Jocs Olímpics es traduïen en un conjunt d'accions destinades a transformar el territori, com ara la millora dels equipaments i les comunicacions, l'augment de l'oferta de serveis, l'enfortiment del sector turístic, la promoció de la ciutat de Banyoles o la redacció d'un pla especial per a la restauració ecològica de l'estany. Però també, coherentment amb la perspectiva estratègica que sempre impregna la mirada de Pasqual Maragall, calia incorporar totes aquestes accions en una visió a llarg termini. Calia articular-ho tot plegat en un projecte de futur i, d'aquesta manera, usar els Jocs del 92 com una excusa catalitzadora. En paraules del propi Pasqual Maragall:

“És important que descartem la visió dels Jocs com un mannà, com un remei, com una panacea per a les coses que no rutllen. Els Jocs són un catalitzador, serveixen com element de mobilització d'esforços.”

L'impuls del projecte olímpic no es limitava al moment olímpic, ni en el cas de Barcelona ni en el de les comarques de Girona. Els Jocs eren una oportunitat per mobilitzar i canalitzar energies, però una oportunitat que podia ser dirigida en una o altra direcció. Maragall percebia el potencial del període olímpic per “convertir ciutats grises en ciutats de gran qualitat, modernes i competitives”. De fet, per mostrar els diferents itineraris que s'obrien comparava el cas de la Toscana i el de Benidorm, tot preguntant-se quin era el camí que escolliria l'Empordà. Una pregunta, tanmateix, que es respondria en funció de la coalició d'interessos que acabés imposant-se. Dependrà, explicava Pasqual Maragall, de “si (el projecte) el porten la gent del progrés, de la cultura i del comerç o bé si el porten els rendistes”. Si s'imposa la primera constel·lació d'actors, s'albira un bon futur; mentre que si s'imposava la segona, malament.

Des de la posició dels socialistes es vol optar pel model constructor (Toscana) i no pel model rendista (Benidorm) i, per tant, s'ha de liderar un procés de creixement que deixi de banda l'especulació i escollir el camí d'allò que ell anomena el model Toscana o l'Empordà Olímpic, un conjunt de projectes diversos que abracen aspectes com la cultura i el paisatge. D'aquí la importància de la flama arribant a Empúries, un moment que permetrà a aquesta terra privilegiada presentar-se davant el món i impulsar-se cap al futur. Un moment que, en tot cas, s'alimenta de l'oportunitat olímpica però, sobretot, d'una aposta per controlar el desenvolupament, vigilar l'urbanisme i, en definitiva, cuidar el territori i la seva gent.

Pasqual Maragall trasllada aquesta perspectiva al territori a través de la descentralització del projecte olímpic, però també deixa una forta empremta en diversos alcaldes de les comarques gironines. Joan Solana, llavors alcalde de Banyoles, encara recorda i reconeix el fort impacte d'allò que podríem anomenar el model Maragall en la seva forma d'entendre la política municipal. Qualifica el pensament polític de Maragall com de “reformisme radical”, destacant la seva capacitat per posar les persones al centre i reconèixer la importància dels barris. Una política sempre orientada al benestar de la ciutadania i feta de delicats equilibris entre les intervencions socials, un urbanisme sargidor de fractures territorials i uns models de desenvolupament respectuosos i sostenibles.

L'alcalde Solana també recorda les dificultats i les resistències que inicialment va trobar el projecte de la Banyoles olímpica. De fet, quan s'inicia el projecte dels Jocs Olímpics, diversos actors banyolins, entre ells el Club Natació Banyoles, comencen a pensar en el paper que hi pot jugar la ciutat i afloren diversos conflictes d'interès. Inicialment, a més a més, l'ajuntament va mostrar-se poc interessat i poc implicat. Existien notables discrepàncies polítiques, de manera que la manca d'unitat i d'entusiasme van marcar el ritme dubitatiu de les primeres passes. L'alcalde Solana va fer una feixuga feina per revertir aquesta situació i, alhora, tal com ell mateix explica, va comptar amb la col·laboració indispensable de Pasqual Maragall.

Maragall confiava i comptava amb Banyoles, de manera que es va involucrar personalment per superar aquesta delicada situació de partida. A Banyoles, l'alcalde Solana –comptant sempre amb una relació molt estreta amb Maragall– va aplicar les fórmules maragallianes i va constituir una plataforma progressista des d'on, desbordant les estructures dels partits polítics, poder impulsar un projecte de futur que volia transformar el territori, la societat i l'economia de Banyoles. Tal com va succeir a Barcelona, a Banyoles calia entusiasmar la ciutat, aconseguint complicitats plurals i vinculant múltiples sectors a una aposta viable i engrescadora de futur. Ho explicava Joan Solana en una entrevista:

“Els Jocs Olímpics podien ser tant una gran oportunitat com un gran perill per Banyoles. Calia emmarcar el projecte de Banyoles en el projecte olímpic, com ho faria també Pasqual Maragall a Barcelona. També calia construir una coalició d'actors que no era senzilla, doncs hi havia moltes resistències tant dins com fora de la ciutat. Calia, probablement, una aposta coherent amb la seva visió de Catalunya com una xarxa de ciutats, singulars i potents.”

En definitiva, tal com queda recollit en el llibre “Banyoles a l’Ombra dels Jocs Olímpics”, el projecte Banyoles 92 desbordava la construcció i l’adequació de les instal·lacions necessàries per la competició de rem, que, de fet, requerien una mínima inversió. Es tractava més aviat de definir un model de ciutat; un model parlat, debatut i integrat en una Catalunya basada en la connectivitat entre una xarxa de ciutats. I un cop traslladat al món de l’acció, el projecte es va concretar ràpidament en el desdoblament de la C33, en la salvació i nova centralitat de l’estany, o en la transformació de la zona nord a través de la vila olímpica i d’un gran parc públic –mentre que, en canvi, es va fracassar en la transformació de la zona sud, que més tard s’abordaria a través d’una nova iniciativa maragalliana, el Pla de Barris.

Un projecte tan engrescador com pràctic, realitzat amb aquell estil polític característic de Pasqual Maragall que apostava tant per una direcció i un control públic, exercit des de l’ajuntament, com per consorcis públic-privat que afavorien una gestió àgil i eficient. I finalment, també com en el cas de Barcelona, essent molt conscients que allò més important no va ser pròpiament les curses de rem sinó la transformació de la ciutat, allò que va quedar un cop es van apagar el focus olímpics.

4. Les comarques gironines des de la Generalitat

Pasqual Maragall, tot i la seva forta vinculació al projecte municipal de Barcelona, sempre ha estat un alcalde capaç de pensar en clau nacional, europea i global. Així doncs, malgrat ser més conegut i valorat per la seva etapa com alcalde, la perspectiva política de Maragall ha desbordat el terme municipal de la capital. L’alcalde de Barcelona sempre ha tingut també un projecte de país i, per tant, la seva arribada a la presidència de la Generalitat no va ser ni molt menys una anècdota conjuntural. Barcelona i Catalunya són realitats complementàries i interdependents, amb projectes que interseccionen. Ja en una conferència de l’any 1986 s’expressava en els termes següents:

“La prosperitat de Catalunya coincideix històricament amb les fases d’expansió urbana de Barcelona (...) Catalunya és un conjunt de ciutats que articulen un sistema, el centre del qual és Barcelona i la seva àrea metropolitana. Tanmateix, la realitat del sistema de ciutats català s’oposa a la imatge d’una Barcelona que s’estén com una taca d’oli ocupant-ho tot. Catalunya compta amb una xarxa de ciutats que, si funciona bé, si és eficient, pot mantenir l’equilibri del territori. Però tot aquest conjunt depèn també que Barcelona funcioni.”

La Catalunya en xarxa de Pasqual Maragall s’expressa doncs com una realitat on s’articula allò local amb allò nacional, fent-se pràcticament indistingibles. Tanmateix, quan aterrem en un territori concret, a diferència del que succeeix amb Jordi Pujol, en Maragall destaca la seva mirada municipalista; es produeix un gir de proximitat cap allò local que impregna les seves relacions i la seva mirada sobre el conjunt del país. Les complicitats afloren en casos diversos com ara Figueres, Palafrugell, Sant Feliu de Guíxols, Banyoles o la pròpia ciutat de Girona.

Igualment, quan Pasqual Maragall observa el cas de Girona hi detecta paral·lelisme amb Barcelona. Semblances que tenen a veure tant amb el paper de capitalitat d’ambdues ciutats com amb les relacions polítiques amb el projecte socialista de Quim Nadal. De fet, Quim Nadal va ser la primera persona amb qui va parlar Pasqual Maragall abans d’acceptar l’alcaldia de Barcelona. Uns anys més tard, el mateix Quim Nadal es referia als èxits municipals de Barcelona i Girona, com també a les connexions entre els models d’ambdues ciutats, amb els següents termes:

“En això, salvant les distàncies, Barcelona i Girona actuàvem amb polítiques similars. És evident que el centre històric de Barcelona desbordava la dimensió més acotada del barri vell de Girona, però ens movíem amb uns impulsos molt similars, i amb ganes de fer de les polítiques urbanes, en un sentit molt ampli, i de la política cultural uns eixos que tibessin molt de la cohesió social, de les polítiques d’igualtat que ajudessin de manera directa o indirecta a soldar el forat econòmic entre els més rics i els més pobres. En això actuem de manera molt conjunta, i des de Girona no estem a l’ombra de la gran ciutat; més que mirar-nos Barcelona de reüll, ens podem acostar a Barcelona i treure’n profit. Tradicionalment les ciutats petites s’havien queixat de la macrocefàlia de Barcelona. Nosaltres, en canvi, vam veure que amb la democràcia acabada d’estrenar, podíem treure profit d’acostar-nos a Barcelona”.

Entrevistant a alguns dels polítics gironins d’aquell període, especialment a alguns dels alcaldes socialistes més emblemàtics, destaquen com a partir de les relacions amb les propostes municipalistes de la Barcelona de Pasqual Maragall en van extreure un model de polítiques locals que posava l’èmfasi en aspectes com, per exemple, la necessitat d’articular aliances àmplies entre els múltiples actors locals o la importància de les polítiques educatives (“les escoles són dels pobles, dels municipis” – afirmava Maragall-). Davant d’una Generalitat que semblava menysprear o, com a mínim, voler dissimular el paper dels ajuntaments, Pasqual Maragall adopta la posició contrària. Joan Armangué, alcalde de Figueres durant 24 anys, posava de manifest en una entrevista el contrast entre el localisme de Maragall i “l’asfixiant intervencionisme nacionalista” de la Generalitat sota la presidència de Jordi Pujol.

Adicionalment, més enllà de la idea maragalliana –ja prou coneguda- d’una Catalunya “ciutat de ciutats”, Pasqual Maragall també disposa d’una mirada al món rural. De fet, podem afirmar que amb la seva proposta d’impulsar el Congrés del Món Rural, al 2006, és probablement la darrera iniciativa que vol debatre amb rigor i profunditat tant sobre la realitat rural de Catalunya com sobre la seva relació amb el món urbà. Maragall considera que els governs anteriors mai han entès de debò el camp i que, per tant, cal construir un nou paradigma que permeti entendre i afavoreixi el desenvolupament dels territoris menys densos de Catalunya. La iniciativa va quedar parcialment estroncada per les vicissituds polítiques del moment, però es va començar a elaborar un model de foment de la productivitat i de la vertebració territorial a través de teixir complicitats, d’un pacte territorial que reforci les iniciatives rurals, de cercar solucions i apostes estratègiques i, sobretot, d’afavorir uns projectes de desenvolupament basats en la formació, la innovació i l’excel·lència.

En aquest context, Pasqual Maragall va afrontar el seu accés a la presidència de la Generalitat amb un conjunt d’idees i projectes molt ben delimitats, en part “gràcies” als quatre anys d’oposició al Parlament que van servir per perfilar el projecte i teixir complicitats arreu. Concretament, en relació a les comarques de Girona, durant la campanya va fer diverses referències a la fortalesa del sentiment d’identitat nacional que es dona –per raons geogràfiques, històriques i culturals- a Girona. Un sentiment molt connectat amb el nacionalisme conservador i que, per tant, suposa un repte per la proposta catalanista del PSC. Aquestes dificultats van ser encarades a través d’una campanya oberta i poc partidista, tot i que cal reconèixer que la relació de Pasqual Maragall amb el PSC gironí era especialment fluida. Fins i tot, una de les persones entrevistades arriba a suggerir que, en relació a la campanya que va donar lloc al segon tripartit, “els socialistes de Girona no l’haurien tractat com ho van fer els de Barcelona”.

Sigui com sigui, Girona es mostra present en la Presidència de la Generalitat de Catalunya de Pasqual Maragall. Una presència que s’explica per la perspectiva política de llarga volada apuntada a través tant de la teoria de l’Empordà com del projecte olímpic, però també a través d’iniciatives i propostes concretes de polítiques públiques. Així, per exemple, un projecte tan emblemàtic i polèmic com va ser la redacció del nou Estatut d’Autonomia de Catalunya, ja subratllava com calia convertir-lo en un

projecte al servei de totes les terres, tots els pobles, totes les viles i totes les ciutats de Catalunya. En relació al tema que ens ocupa, Maragall afirmava:

“Pel que fa a les comarques de Girona, (l'EAC) pretén que aquestes puguin tenir noves quotes d'innovació i que assoleixin un projecte de futur sòlid i capaç d'estimular. També destaca la importància de protegir la qualitat natural del territori”.

En aquesta mateixa direcció, Pasqual Maragall va detectar -segurament de manera precoç per un treball intens fet pel PSC gironí que també tindrà una potent representació al govern- la fragilitat de l'economia de les comarques de Girona i va apuntar la necessitat d'estimular la mentalitat emprenedora i innovadora dels empresaris locals, la urgència de potenciar el Tren d'Alta Velocitat i la importància de reforçar l'eix econòmic Girona-Vic-Manresa-Igualada-Lleida sense passar per Barcelona. També destacava com a projectes estratègics la construcció de l'Hospital de Santa Caterina, l'impuls dels Centres Integrals de Mercaderies com a plataformes logístiques ubicades a l'Empordà i a la Selva, o el reforçament de l'estructura i del model educatiu, per exemple amb la construcció de diversos centres escolars i aules d'acollida o el suport econòmic a les escoles bressol.

De fet, en el moment de fer balanç de la seva acció de govern a Girona, destaca quatre polítiques específiques: la llei de barris, aplicada en ciutats com Girona, Figueres, Ripoll, Sant Feliu de Guíxols o Olot; el Pacte Nacional per l'Educació, inspirant-se en aquella idea que afirma que les escoles són dels pobles i les ciutats; l'Acord Estratègic per la Internacionalització de l'economia, que preveia una important xarxa de comunicacions i infraestructures per les comarques de Girona; i la planificació territorial o, més concretament, el Pla Director Territorial de l'Empordà i el Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner.

És a dir, unes polítiques, programes i actuacions que sense haver estat específicament dissenyats per a les comarques gironines sí que hi tenen una especial incidència atenent la seva posició geogràfica, la seva fragilitat paisatgística i els seus desequilibris econòmics i socials, sovint a l'ombra d'unes estadístiques i una imatge de benestar del “Girona rai”.

Conclusions: les comarques de Girona com a exemple

En aquest breu treball s'ha volgut aprofundir en els vincles de Pasqual Maragall amb les comarques gironines –ciutats, pobles i persones- i les seves conseqüències en termes de reflexió i acció de govern. El punt de partida és la constatació que aquests vincles són especialment forts en relació a altres territoris del país i l'explicació, al nostre entendre, rau en dos aspectes fonamentals i singulars. El primer és el de la relació biogràfica de Maragall amb molts indrets gironins, fins i tot comptant amb l'heretada del seu avi i d'amics molt propers. Pasqual Maragall, una persona molt marcada pels afectes, té uns lligams íntims amb Girona que difícilment trobarà amb altres espais del país, llevat, és clar, de Barcelona.

Però el segon aspecte potser té més recorregut en la mesura que té a veure amb les idees que fan de Maragall un polític genuí i innovador en el nostre context. En part la plantegem en termes d'hipòtesi ja que caldria reforçar-la amb una recerca que no és abastable en aquest encàrrec. La nostra idea és que les comarques de Girona aporten a Maragall un escenari idoni per il·lustrar i assajar una bona part dels pilars del seu model polític: la Catalunya-ciutat, el principi de subsidiarietat i el municipalisme, el federalisme (de llarga tradició gironina) i un europeisme no de base estatal ni nacional sinó d'afinitats i complicitats territorials. En tots ells Girona, la seva posició geogràfica, la seva estructura de pobles i ciutats i un cert “tarannà” –si més no de bona part dels gironins que envolten Maragall- de fort arrelament local però a la vegada d'amplitud de mires serveixen d'exemples del que vol dir, de com imagina el món. L'ajuden a transmetre uns missatges sovint molt abstractes, a vegades desendreçats; tan difícil de fer-se entendre.

Bibliografia

Claret, J. (coord.) (2017) *Pasqual Maragall. Pensament i Acció*. Barcelona: La Magrana.

Maragall, P. (2005) “Convencer o conllevarse, federalismo o nacionalismo” a AA.VV. (2005) *Hacia una España plural, social y federal*. Barcelona: Fundació Catalunya Segle XXI i Editorial Mediterrània.

Martín-Uceda, J. (2018) “Europa en l'Horitzó: Barcelona i Catalunya en l'Articulació i la Construcció Europea. Les Relacions Transfrontereres en el Pensament i Acció de Govern de Pasqual Maragall”, *Working Paper, Fundació Catalunya Europa*.

Nel·lo, O. (2001) *Ciutat de Ciutats*. Barcelona: Editorial Empúries.

Puigverd, A. (2017) “Retorn al Modernisme”, *La Vanguardia*, 4 de desembre.

Annex. Pasqual Maragall i/a les comarques gironines

Fase 1. Recerca, classificació i primera anàlisi de documents

0. El mètode del treball

1. Resultats quantitius

2. Relació i fitxa dels documents catalogats

0. Mètode

Atès el calendari de que es disposava –s’havia de finalitzar a l’inici de 2018- i dels recursos, es va plantejar una Fase 1 que tenia sentit per ella mateixa però, a la vegada, donava peu a una continuïtat si els impulsors de l’encàrrec ho consideraven oportú. Així, aquesta fase inicial ha consistit en una recerca sistemàtica de documents escrits del propi Maragall o d’altres dedicats específicament a ell (entrevistes, articles d’opinió,...) en els que el subjecte principal fossin les comarques gironines.

Per concretar encara més la recerca, vàrem definir unes paraules clau que permetessin discriminar la a priori molta informació disponible. Aquestes paraules van ser, entre altres a partir de creuaments: “comarques gironines”, “Girona”, “Empordà”, “Euroregió”, “turisme”, “Costa Brava”, “Llei/Pla de Barris”.

Així doncs, amb aquesta finalitat i amb aquests conceptes s’han explotat, fonamentalment, els arxius digitals del Diari de Girona i del diari El Punt des de 1986 fins a 2006. Aquest període s’ha considerat que era el rellevant, doncs cobreix des del moment en què la ciutat de Barcelona és designada seu dels Jocs Olímpics –i Maragall guanya dimensió política “de país” des de l’alcaldia de Barcelona-, fins al final de la seva trajectòria com a President de la Generalitat. De cadascun dels textos identificats se n’ha realitzat una fitxa.

En segon lloc, i fonamentalment a partir dels arxius de la pròpia Fundació, també s’han analitzat altres tipus de fonts i textos com són articles de revistes, pròlegs de llibres, conferències, pregons, etc.

Finalment, per tal d’obtenir també una informació més de primera mà i qualitativa, també s’han programat entrevistes a persones vinculades políticament o personal amb Maragall. Fins aquest moment, les persones entrevistades han estat Joaquim Nadal (alcalde de Girona 1979 - 2002) i Conseller de Política Territorial (2003 - 2010), Joan Armangué (alcalde de Figueres 1995 - 2007) i Joan Solana (alcalde de Banyoles 1991 - 1999).

Com a informació complementària i de context s’ha revisat bibliografia sobre Pasqual Maragall, tant autobiogràfica com analítica de la seva figura.

1. Resultats quantitius

Els textos identificats a l'inici han estat aproximadament 3.000, la seva gran majoria en forma de notícia periodística que amb poques excepcions després de la seva lectura han estat deixats de banda. La intenció de la recerca ha fet centrar-se en els textos menys conjunturals, els que transmetien idees o fets més substancials de la relació entre Maragall i aquest territori. Això ha portat a uns tres-cents documents que, una vegada analitzats i filtrats, han portat a la catalogació de quaranta-set, els que donen una visió més aprofundida de la relació entre el polític i el territori. La Taula següent dona una idea numèrica dels articles catalogats:

TAULA 1. CLASSIFICACIÓ DELS ARTICLES

Concepte clau	Núm. d'articles
Euroregió	13
Jocs Olímpics	17
Girona	3
Comarques Gironines	6
Empordà	5
Costa Brava	1
Figueres i Girona	1
Món Rural	1

Lloc de publicació	Núm. d'articles
Diari de Girona	13
Punt Diari	15
Arxiu Pasqual Margall	11
El País	1
Hora Nova	1
Empordà.info	1
Llibres	2
Arxius en paper	2
Altres	1

Any de publicació	Núm. d'articles
1986	7
1987	3
1988	1
1989	1
1990	2
1991	-
1992	3
1993	2
1994	-
1995	-
1996	-
1997	-
1998	-
1999	1
2000	-
2001	-
2002	2
2003	5
2004	2
2005	3
2006	5
2007	2
2008	1
2009	2
2010	-
2011	1
2012	-
2013	-
2014	-
2015	1
2016	-
2017	2

2. Relació i fitxa dels documents catalogats

1. EUROREGIÓ:

Núm. de document	01
Títol	Serem quinze milions? (Autor: Jordi Xargayó)
Paraules clau	Euroregió
Resum	<p>Per Maragall el projecte de l'Euroregió, el qual engloba 15 milions de ciutadans, va més enllà d'un projecte purament polític, si no que la seva proposta pretén assolir un mercat amb "afinitats i objectius comuns", així mateix aquest es fonamenta en dos principis concrets: federalisme i subsidiarietat descartant en qualsevol cas la independència. Maragall reconeix que no sap quan es materialitzarà el projecte, tanmateix reconeix les dificultats existents com la manca de voluntat per part dels governs estatals d'Espanya i França.</p> <p>Pel que fa a les polítiques concretes que cal abordar a les comarques gironines considera la necessitat d'abordar l'eix viari Vic-Olot, i en canvi ressalta la importància de protegir la Vall d'en Bas.</p>
Data	11 de desembre de 2002
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=11;month=12;year=2002;page=019;id=0000314458;filename=20021211;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/2002/200212/20021211/20021211019.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20euroregio%22&view=FitH;encoding=utf-8
Núm. de document	02
Títol	L'Euroregió Pirineus-Mediterrània (Document que fa referència als eixos i objectius de la proposta de Pasqual Maragall)
Paraules clau	Euroregió
Resum	<p>L'objectiu principal del projecte pretén compartir i potenciar determinats objectius estratègics comuns, els quals es fonamenten en dos elements bàsics: Promoure econòmicament el territori que sigui capaç de dinamitzar entre cadascuna de les regions, així com propiciar la connexió solidària "amb el cor econòmic d'Europa". Els principals objectius se centren en desenvolupar un sistema urbà equilibrat i policèntric; incentivar el desenvolupament sostenible, la gestió i preservació de la naturalesa i el medi ambient; fomentar la cultura i la protecció del patrimoni artístic; i per últim, impulsar els centres universitaris i d'investigació.</p>
Data	6 d'octubre de 2003
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=09;month=10;year=2003;page=028;id=0001668262;filename=20031009;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/2003/200310/20031009/20031009028.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20euroregio%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	03
Títol	Maragall assegura que ni Madrid ni París podran frenar l'Euroregió
Paraules clau	Euroregió
Resum	Maragall considera que tot i la reticència que mostra Madrid respecte el projecte de l'Euroregió, aquests no aconseguiran aturar-lo. Tanmateix expressa que a Madrid i a França aquest projecte el veuen amb certa preocupació, i considera que aquest genera "alguna urticària", no obstant entén que l'Euroregió es tracta d'un projecte necessari, i que inevitablement emergirà "sigui per via pública o per la privada, o per totes dues a la vegada". Maragall considera que a Europa en un futur prevaldran les connexions entre les regions, més que les fronteres dels Estats.
Data	10 d'octubre de 2003
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=10;month=10;year=2003;page=028;id=0001668338;filename=20031010;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/2003/200310/20031010/20031010028.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20euroregio%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	04
Títol	Reflexions sobre l'Euroregió (Autors: experts de la Universitat de València, apunts a la proposta de Pasqual Maragall)
Paraules clau	Euroregió
Resum	L'article es fonamenta en l'estudi dels eixos vertebradors de la proposta de l'Euroregió. Parteix d'una concepció favorable en relació al projecte i els seus objectius, ja que s'entenen que aquests es podrien assumir en qualsevol sistema modern de gestió econòmica. Així mateix es reconeix com un element positiu la relació entre els subjectes involucrats en el projecte, entenenent que aquesta es basa en "un esperit de col·laboració". Tot i els elogis a la proposta, l'article destaca algunes mancances que, segons els autors, es desprenen del projecte: no inclou mecanismes de solidaritat i col·laboració en l'àmbit de l'aigua, i per altra banda, s'esmenta la centralització de la ciutat de Barcelona i la manca de centralitat de València.
Data	19 d'octubre de 2003
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=19;month=10;year=2003;page=030;id=0001669139;filename=20031019;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/2003/200310/20031019/20031019030.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20euroregio%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	05
Títol	Maragall vol enllaçar la Costa Brava amb el TGV, l'AP7 i l'A2
Paraules clau	Comarques gironines, Euroregió
Resum	L'article es fa ressò d'unes paraules textuais del President Maragall, el qual considera que les comarques gironines són un element estratègic clau, a causa de la seva localització en el marc de l'Euroregió, i per tant s'ha de potenciar el seu paper. El president pretén connectar la Costa Brava amb l'eix de comunicacions nord-sud de l'arc mediterrani. Per últim, Maragall pretén en el termini d'un any i mig poder aprovar els plans territorials de l'Alt i el Baix Empordà, així com el de les comarques de Girona.
Data	1de juliol de 2004
Font	El Punt
Format	Article Digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=01;month=07;year=2004;page=020;id=0001455615;filename=20040701;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/2004/200407/20040701/20040701020.PDF;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20euroregio%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	06
Títol	Maragall posa Lévi- Strauss com a exemple en la defensa de la "diversitat cultural"
Paraules clau	Euroregió
Resum	Maragall, com a president de la Generalitat, en la dissetena edició del Premi Internacional Catalunya a Lévi-Strauss, manifesta la gran proximitat entre la cultura catalana i francesa, així com també considera "pertinent" el pensament de l'antropòleg francès, el qual es fonamenta en la diversitat cultural. Maragall va manifestar en públic el fet que l'Acadèmia Francesa parli d'Euroregions; es tracta d'un fet insòlit. Maragall també va admetre que el pluralisme és més difícil de gestionar, però que aquest resulta més interessant que el monisme.
Data	14 d'abril de 2005
Font	Diari de Girona
Format	Article Digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=14;month=05;year=2005;page=047;id=0001812489;filename=20050514;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/2005/200505/20050514/20050514047.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20euroregio%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	07
Títol	Debat de Política General
(Parlament de Catalunya)	Euroregió
Paraules clau	Euroregió
Resum	Maragall fa referència a la importància d'abordar al concepte de "Catalunya en Xarxa" i que aquest de moment es tracta encara d'un projecte i no d'una realitat, tenint en compte les mancances existents en les connexions. Considera que les infraestructures no estan a l'altura d'una Catalunya que té com a projecte l'Euroregió Pirineus-Mediterrània, i que aquest es proposa com un dels objectius principals de l'estratègia territorial del Govern. En la seva intervenció s'esmenten diverses mesures concretes per tal d'assolir l'objectiu, d'entre elles pel que fa a les comarques gironines destaca la importància d'abordar l'eix Girona-Figueres-Perpinyà així com la millora dels serveis de l'aeroport de Girona.
Data	18 d'octubre de 2005
Font	
Format	Intervenció digitalitzada
Codi	D4 (p:16)

Núm. de document	08
Títol	Obertura de la Conferència Regions i Ciutats: socis per al desenvolupament i l'ocupació
(Centre de Convencions del Fòrum. Barcelona)	Euroregió
Paraules clau	Euroregió
Resum	Maragall entén l'Euroregió Pirineus-Mediterrània com un instrument el qual promourà que Catalunya i altres regions adquireixin una mida suficient per competir i exercir influència en una Europa que cada vegada és més gran. Aquesta línia fa referència a les accions concretes que fins al moment s'han realitzat: la creació d'un Observatori Socioeconòmic, un portal cultural, l'EuroBioRegió; un Hospital Transfronterer a Puigcerdà i la terminal del Port de Barcelona a Tolosa i per últim s'han establert estratègies compartides en àmbits com l'aeronàutic i el turístic. Tot i que destaca els notables avenços, considera que aquests se situen a la fase inicial del projecte, altrament destaca la importància que es produeixi un canvi de paradigma, en el sentit que les regions adquireixin la consciència que determinades estructures que tenen són compartides. Posa l'exemple que potser l'aeroport de Barcelona, serà l'aeroport de l'Euroregió però l'espai logístic és de l'Aragó, d'entre d'altres.
Data	01 de juny de 2006
Font	
Format	Conferència digitalitzada
Codi	P:2-3

Núm. de document	09
Títol	Una reflexió política sobre una legislatura intensa
(Cercle Financer. Barcelona)	Euroregió
Paraules clau	Euroregió
Resum	Maragall fa referència a diverses polítiques concretes que considera que afecten qüestions de fons i que tenen impactes en la societat. D'entre les que esmenta, fa una reflexió de l'Euroregió i a la manca de voluntat per part dels Governos espanyol i francès per prendre decisions en relació al Tren de Gran Velocitat entre Montpeller i Perpinyà. Afegeix que l'Euroregió no podrà arribar a ser un projecte polític exitós fins que no s'abandoni la idea d'entendre les relacions regionals (centre-perifèria). Així mateix, considera com a elements imprescindibles pel projecte la localització i la xarxa. Deixa palès que aquest projecte és el que permetrà a Catalunya tenir un paper més actiu dins el procés d'integració europea.
Data	27 de juliol de 2006
Font	
Format	Conferència digitalitzada
Codi	P:8-9

Núm. de document	10
Títol	Participació a la taula rodona “El futur de l'Euroregió” en el marc de la XXXIX edició de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) (Intervenció: Pasqual Maragall)
Paraules clau	Euroregió; Infraestructures
Resum	Maragall, es pregunta que s'ha de fer amb l'Euroregió? Com es fa una regió europea? I respon aquestes preguntes basant-se en tres punts fonamentals: En primer lloc, amb la millora de les infraestructures, l'acceleració de TGV Perpinyà-Nimes i el de Tolosa- Narbona, així mateix confia en el paper de Nicolas Sarkozy, i considera que a la “cimera francoespanyola” es pugui visualitzar la voluntat “d'uns i altres estan disposats a tirar endavant” el projecte. En segon terme, considera que s'han d'aprofitar infraestructures com l'AVE, el port de Barcelona i Tarragona, i que aquestes s'enforteixin: “són aquestes comunicacions les que donen vida a l'existència d'aquests conceptes més grans [...] <i>si no hi ha vasos sanguinis, si no hi ha les comunicacions, si no hi ha les connexions que irriuen aquest cos que nosaltres formem sentimentalment, doncs malament [...]</i> ”. En darrer lloc fa esment a l'àmbit cultural, com un element important per incloure en el projecte.
Data	24 d'agost del 2007
Font	Web oficial de Pasqual Maragall
Format	Intervenció digitalitzada
Codi	http://www.pasqualmaragall.cat/media/0000000500/0000000830.pdf

Núm. de document	11
Títol	Oda inacabada (Autor: Pasqual Maragall)
Paraules clau	Euroregió; Empordà
Resum	<p>Maragall explica la importància d'assolir certa influència internacional, només possible mitjançant la coordinació amb altres regions del territori el qual ell va anomenar "el nord del sud-europeu". Considera el projecte de l'Euroregió com un mitjà per tal d'assolir capacitat tecnològica competitiva, indústria aeronàutica de pes, aeroports internacionals, entre d'altres, i per tal de ser capaç "ser algú a Europa". Tanmateix considera les comunicacions modernes com un element imprescindible, les quals entén que són "els vasos sanguinis d'aquesta geografia humana". Amb l'objectiu d'assolir els objectius esmentats, Maragall reconeix que des de l'Ajuntament de Barcelona, aprofitant el projecte olímpic, va treballar en l'àmbit de les relacions internacionals, no obstant admet que es va trobar algunes "rivalitats" per part del govern català.</p> <p>Donada la importància que per Maragall tenia el projecte de l'Euroregió, que pretenia que s'introduïssin en el pròleg de l'Estatut, concretament en el darrer: "En el marc de la UE, Catalunya ofereix la seva amistat i la seva col·laboració de les Comunitats i Regions veïnes per tal de formar amb elles una Euroregió útil per al progrés dels interessos comuns en el marc de les seves competències".</p> <p>Maragall, en relació a l'Euroregió reconeix: "remar a contracorrent o intentar fer surar un projecte que amenaça d'ofegar-se en la indiferència general no m'ha espantat ni desanimat mai. Aquestes iniciatives són les que, a la llarga, resulten més satisfactòries". Tot seguit, recorda el dia de la constitució de l'Euroregió, el 30 d'octubre de 2004, com un dia emocionant. En el capítol del llibre "Moments d'homenatges i medalles", esmenta diversos objectius pels quals cal seguir avançant; d'entre els diversos considera la importància de continuar treballant per l'Euroregió, tot i respectant les aspiracions de les diferents comunitats urbanes, regions i nacions que en formin part, considera la importància de treballar junts per tal d'assolir "potència, força i futur".</p>
Data	Primera edició: novembre 2008
Font	(p:199,204,274,284,296)
Format	Llibre
Codi	

Núm. de document	12
Títol	Entrevista a Pasqual Maragall
Paraules clau	Baix Empordà, Ruplà, Euroregió
Resum	Maragall parla sobre la seva relació amb l'Empordà. Maragall considera que Ruplà i en general el Baix Empordà és per ell una segona pàtria. A l'entrevista recorda que necessitava un lloc tranquil per elaborar la seva tesi i el van informar que es venia una casa a Ruplà, i que després d'acabar la tesi s'hi va quedar, tot i que admet que abans d'instal·lar-s'hi ell ja havia estat en altres pobles com Platja d'Aro. A l'entrevista diu que en algun moment volia que l'entressin a Ruplà però que ha canviat d'opinió. A l'entrevista es fa referència a l'Euroregió. Maragall continua defensant el projecte i manifesta que "Per anar pel món és bo tenir una determinada talla. L'Euroregió és un bon marc per Catalunya. Jo sóc un català d'Europa".
Data	30 d'agost de 2009
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=30;month=08;year=2009;page=010;id=0001913445;filename=20090830;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/2009/200908/20090830/20090830010.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22maragall%22&view=FitH;efLancoding=utf-8

Núm. de document	13
Títol	Pasqual Maragall considera que Figueres té “ una posició privilegiada” a l'Euroregió
Paraules clau	Euroregió, Figueres, Girona
Resum	A les portes del Museu Dalí de Figueres on es presentava el llibre "Fem Empordà. Economia i Territori", Maragall afirma que cal pensar quin rol tenen cadascuna de les ciutats i comarques i, en aquest sentit, va manifestar la privilegiada localització de Figueres per convertir-se en un punt important dins l'Euroregió mediterrània. També va fer referència a la ciutat de Girona considerant els grans avenços que s'han produït "convertint una ciutat negra, trista i rònega en una ciutat lluminosa i focus cultural, polític i econòmic", tot seguit va considerar que ara era el torn de Figueres.
Data	7 de març de 2011
Font	Emporda.info
Format	Article digitalitzat
Codi	http://www.emporda.info/portada/2008/04/15/pasqual-maragall-considera-que-figueres-posicio-privilegiada-leuroregio/14766.html

2. JOCS OLÍMPICS:

Núm. de document	14
Títol	“Banyoles pot tenir un lloc privilegiat en el procés de modernització de Catalunya” (Pasqual Maragall)
Paraules clau	Jocs olímpics; Banyoles
Resum	<p>El document es divideix en quatre parts principals. En primer lloc, amb una introducció realitzada per Joan Solana, alcalde de la ciutat, el qual descriu breument el context olímpic de la ciutat de Banyoles i les conseqüències generades arrel de l'esdeveniment. Principalment es destaca la millora de les connexions amb Girona, la millora d'equipaments i l'esforç realitzat per aconseguir els terminis establerts. Per finalitzar la introducció Solana escriu “... el 92 també ens recorda que les ciutats petites poden aspirar a grans projecte”.</p> <p>A la segona part del document s'inclouen les accions concretes que van ser possibles gràcies als Jocs: la construcció de l'autovia i la variant, canvi de la façana nord de la ciutat (la Draga), la Vila Olímpica, un nou edifici del Club de Natació Banyoles o el Teatre Municipal entre d'altres.</p> <p>La tercera part del document fa referència a la cronologia, concretament a seixanta moments vinculats als Jocs Olímpics. S'inicia el 1981 amb el primer anunci de la candidatura, per part de Narcís Serra fins el setembre del 1992 amb l'acte d'inaguració i lliurament a la ciutat del Pavelló esportiu de la Draga. En darrer lloc, se citen algunes declaracions fetes un cop finalitzat l'acte per part de Joan Antoni Samaranch, Jordi Pujol i, per últim, Maragall que destaca el volum d'inversions realitzades a Banyoles, la seva organització, el clima viscut a la ciutat.</p>
Data	(La data no queda clara)
Font	Llibret atorgat per Joan Solana.
Format	(a paper)
Codi	

Núm. de document	15
Títol	“Comptem amb Banyoles per a les proves olímpiques de rem”
Paraules clau	Jocs olímpics; Banyoles; comarques gironines
Resum	<p>Maragall espera que a la ciutat de Banyoles es realitzin les inversions necessàries i manifesta que cal arriscar i invertir abans que el Comitè Olímpic decideixi quina és la candidatura guanyadora. Així mateix, afegeix que confia i compta amb Banyoles, i que aquestes expectatives només es poden veure afectades per actuacions realitzades en l'àmbit local. En darrer lloc, Maragall espera que els problemes que s'hagin pogut produir se solucionin a la reunió de la Comissió, la qual entén que es tracta "d'una plataforma més amplia amb un plantejament integral" que té l'objectiu de promoure les comarques gironines.</p>
Data	15 de juliol de 1986
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=15;month=07;year=1986;page=009;id=0000652963;filename=19860715;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1986/198607/19860715/19860715009.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20banyoles%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	16
Títol	L'Estany ha format part del projecte Barcelona'92 preparant futurs remers
Paraules clau	Jocs olímpics; Banyoles
Resum	L'article es fa ressò de la passivitat política per part de l'Ajuntament de Banyoles per postular-se com a subseu de les olimpíades del 1992, i la crítica per part del grup municipal socialista pel que fa a les actuacions del govern del Consistori. En aquesta línia se citen unes declaracions de Joan Solana, cap de l'oposició, el qual expressa la seva preocupació per la manca d'interès de l'Ajuntament per implicar a la ciutadania a la candidatura olímpica. Per aquest motiu, Solana, va sol·licitar a Maragall que visités Banyoles per tal que aquest informés la ciutadania i promogués un intercanvi d'informació amb diversos sectors de les comarques gironines. Aquesta visita es va realitzar en el marc d'una conferència, la qual va desencadenar a la creació d'una Comissió Olímpica de les comarques gironines. En aquestes reunions es van produir certes discrepàncies per part del Partit Socialista, que va abandonar la Comissió. Tot i les discrepàncies polítiques, la candidatura de Banyoles va continuar gaudint de suports, com és el cas del president del COI Samaranch, el qual manifestava que Banyoles s'ho mereixia per la seva tradició en l'esport el rem.
Data	28 d'octubre de 1986
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=ejemplar;fileame=19861028;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=28;month=10;year=1986;page=001;id=0000656907;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1986/198610/19861028/19861028001.pdf;lang=ca;encoding=utf-8 (P. 32-34)

Núm. de document	17
Títol	Maragall demana als gironins que elaborin una oferta olímpica amb cara i ulls
Paraules clau	Jocs olímpics; Banyoles; Comarques de Girona
Resum	(En el contingut de l'article s'extreuen diverses declaracions literals de Maragall i Joaquim Nadal). Maragall va realitzar una visita a Girona i va manifestar públicament el seu suport a la candidatura de Banyoles, considerant que aquesta és la millor opció per diversos motius com la seva tradició en l'esport del rem, la seva fama reconeguda internacionalment i perquè és la seu que es va incloure en el projecte Barcelona'92 presentat a Lausana. També va manifestar la voluntat de no centralitzar el projecte a Barcelona. Maragall va admetre la importància que de cara als Jocs Olímpics tant banyolins i com gironins treballessin i demostrassin la seva voluntat olímpica. A l'acte també va intervenir Joaquim Nadal, el qual va expressar que ni Girona ni les comarques gironines volien quedar fora del projecte olímpic. Maragall va contestar que tot i estar d'acord, els gironins haurien de ser conscients que haurien "d'aportar el seu grau de sorra solidàriament i unitàriament en el projecte". Per últim Maragall va afegir que es tractava d'un projecte amb conseqüències a molt llarg termini.
Data	2 de novembre de 1986
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=02;month=11;year=1986;page=003;id=0000657213;filename=19861102;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1986/198611/19861102/19861102003.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20banyoles%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	18
Títol	Maragall dona esperances a Banyoles si els Jocs Olímpics es fan a Barcelona
Paraules clau	Jocs Olímpics; Banyoles; Comarques de Girona
Resum	(En el contingut de l'article s'extreuen diverses declaracions literals de Maragall). L'article fa referència a les declaracions públiques que van tenir lloc en una de les visites de Maragall a Banyoles. L'alcalde del consistori banyolí va fer referència al projecte olímpic el qual donarà lloc a un model Catalunya-ciutat el qual recordava a Joan Maragall. Tot seguit dirigint-se a Maragall va dir: "vós esteu traduït en acció política de govern l'Oda a Barcelona del vostre avi". En finalitzar la visita, Maragall va expressar la seva satisfacció en veure la ciutat que s'esperava veure, però la necessitat de treballar en el projecte: "si es treballa amb imaginació, amb entusiasme i amb rigor, l'horitzó 92 serà també un horitzó decisiu per a les comarques de Girona". Així mateix va considerar la importància de treballar en àmbits com les comunicacions, foment del sector turístic i l'oferta de serveis.
Data	6 d'abril de 1986
Font	Punt Diari
Format	Article Digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=06;month=04;year=1986;page=003;id=0000649093;filename=19860406;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1986/198604/19860406/19860406003.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20banyoles%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	19
Títol	Pasqual Maragall confirma des de Ruplà que Banyoles té tots els números olímpics
Paraules clau	Jocs Olímpics; Comarques de Girona; Banyoles
Resum	Maragall parla sobre la repercussió que tindran els jocs olímpics a les comarques gironines, concretament a l'Empordà, i considera que aquest pot arribar a ser com Benidorm o la Toscana. Manifesta que l'Empordà es basarà en un model o altre depenent de "si el porten la gent del progrés, de la cultura i el comerç, o bé; si el porten els rendistes, malament [...]. Hi ha tres factors; la terra, el diner i l'art, la creació i la sensibilitat. Si s'alien els dos darrers, bé, si s'alien els dos primers, malament". També considera la importància que aquest es tracti d'un projecte de futur global, sense limitar-se només a l'àmbit esportiu o només als quinze dies que es realitzin les proves. Entén, doncs, que cal repensar la manera en que s'han d'estructurar les comarques "sobre el fil conductor d'aquesta mobilització d'energies del 1992". Pel què fa a la candidatura de Banyoles, remarca que aquesta tansols podria deixar de ser-ho per dos motius: per problemes ecològics que no es poguessin solucionar o el no avenç de les comunicacions entre Girona i Banyoles.
Data	2 de desembre de 1986
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=02;month=12;year=1986;page=003;id=0000658457;filename=19861202;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1986/198612/19861202/19861202003.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20banyoles%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	20
Títol	Banyoles, espavila't (Autor: Pere Lladó i Isàbal)
Paraules clau	Olimpíades, Banyoles
Resum	L'article fa referència a les declaracions de Maragall, el qual va manifestar que Banyoles si desitja convertir-se en la seu de rem i piragüisme de les Olimpíades cal que "s'espavili", i per tant cal que la ciutat faci front a les seves mancances, sobretot pel que fa a les seves infraestructures i equipaments. L'autor de l'article deixa palès que fins aquell moment l'Ajuntament Banyolí no hauria aprofitat la seva relació amb la Costa Brava, desaprofitant qualsevol iniciativa relacionada amb el turisme. En aquest sentit, l'article considera que en la línia que indicava Maragall ha de posar remei a aquestes mancances, deixant de banda els interessos partidistes, amb l'objectiu de transformar la ciutat.
Data	20 d'agost de 1987
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=20;month=08;year=1987;page=005;id=0000669391;filename=19870820;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1987/198708/19870820/19870820005.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20problemes%20alcalde%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	21
Títol	Maragall confirma a Hernández que Banyoles serà subseu olímpica
Paraules clau	Jocs Olímpics; Banyoles
Resum	En el contingut de l'article es fa ressó d'una reunió entre Maragall i l'alcalde de Banyoles Pere Hernández. Segons Maragall, els criteris que s'aplicaran per decidir si finalment Banyoles acaba convertint-se en la seu de rem seran que tinguin un cost més baix pel que fa a inversions i que els JJOO tinguin el màxim impacte en territori. Així mateix, considera la necessitat indispensable d'abordar el Pla especial de l'Estany, el desdoblament de la comarcal 150 de Girona a Banyoles i la variant.
Data	28 de novembre de 1987
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=28;month=11;year=1987;page=029;id=0000673811;filename=19871128;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1987/198711/19871128/19871128029.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20banyoles%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	22
Títol	Maragall afirma que el pacte olímpic de Banyoles és una garantia pel COOB'92
Paraules clau	Jocs olímpics; Banyoles; Comarques Gironines
Resum	Maragall es mostra satisfet per l'acord municipal de l'Ajuntament de Banyoles el qual permet a CiU accedir a l'alcaldia i a Solana assumir la direcció de la gestió olímpica. Maragall considera que aquest context polític permetrà recollir més sensibilitats. Així mateix, també veu com a positiu que Solana lideri el projecte, ja que aquest sempre s'ha mostrat molt implicat amb l'àmbit ecològic. No obstant Maragall va manifestar que en la visita realitzada va a trobar a faltar la unitat que sí va percebre dos anys enrere: <i>"Troba a faltar aquell esperit, que alhora comportava que no hi hagués un interlocutor prou ampli. Amb un repte com els Jocs cal implicar com més gent millor"</i> .
Data	7 de setembre de 1988
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20EI;sort_publication=punt.el;day=07;month=09;year=1988;page=012;id=0000686486;filename=19880907;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20EI/1988/198809/19880907/19880907012.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20banyoles%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	23
Títol	El somni del 92. Barcelona implica Catalunya per avançar l'any 2000 (Autora: Carme Coll)
Paraules clau	Jocs Olímpics; Banyoles; Comarques gironines
Resum	Els Jocs Olímpics, no només vincularan a la ciutat de Barcelona, sinó que també tindran efectes a la resta de Catalunya. En especial s'esmenten les comarques gironines com a beneficiàries de l'esdeveniment, sobretot Banyoles i Empúries les quals ja van ser incloses a la proposta de la candidatura. Tanmateix, també es beneficiaran en certa mesura altres ciutats de les comarques gironines: s'ha realitzat una concessió de la informatització de l'Àrea de Gestió Empresarial a una empresa de Figueres (Càlcul i Gestió SA), i alhora també s'han vinculat diversos arquitectes gironins perquè treballin en obres d'infraestructura a la ciutat de Barcelona. Pel que fa concretament al paper de Banyoles, l'article fa referència a les condicions mínimes que ha d'assolir com és el Pla Especial de l'Estany i la millora de les comunicacions, d'aquesta manera la ciutat podrà aprofitar aquesta oportunitat per tal de millorar equipaments o si més no accelerar-ne alguns projectes que ja estaven previstos, però que amb motiu dels Jocs Olímpics s'hauran d'avançar.
Data	24 de febrer de 1989
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=ejemplar;filename=19890224;publication=Punt,%20EI;sort_publication=punt.el;day=24;month=02;year=1989;page=304;id=0000694474;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20EI/1989/198902/19890224/19890224304.pdf;lang=ca;encoding=utf-8 (p:304-305)

Núm. de document	24
Títol	Los Trabajos olímpicos en Banyoles van a buen ritmo, según sus responsables
Paraules clau	Jocs olímpics; Banyoles
Resum	El contingut de l'article fa referència a un esdeveniment que va tenir lloc a Banyoles en el qual també hi van assistir Pasqual Maragall, Joan Solana i Pere Hernández. El motiu de l'acte va ser la constitució del comitè de la subseu olímpica i en el qual Maragall va entregar a la ciutat la bandera olímpica. En la línia d'altres declaracions anteriors, Maragall va manifestar en públic la voluntat que els Jocs Olímpics fossin útils per la promoció de la ciutat i va manifestar la seva confiança en els participants que integraven l'òrgan. Seguidament Solana va fer referència als objectius futurs de la ciutat pel què fa al projecte olímpic.
Data	28 de gener de 1990
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=ejemplar;filename=19900128;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=28;month=01;year=1990;page=001;id=0002934650;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/1990/199001/19900128/19900128001.pdf;lang=ca;encoding=utf-8 (P: 3)

Núm. de document	25
Títol	Maragall defineix Empuriesolímpia com un encert literari, pictòric i comercial
Paraules clau	Jocs Olímpics; Empúries; Empordà
Resum	L'article fa ressò de la presentació del llibre Empuriesolímpia que va tenir lloc a l'Escala pocs mesos abans dels JJOO. Entre les diverses intervencions realitzades, Maragall a banda d'elogiar el llibre, va fer referència a la importància que suposava per a l'Empordà que la flama arribés a Empúries. Considerava que era el moment que el món tingués coneixement de la zona, catalogant que es tractava d'una terra privilegiada, i que a partir dels esdeveniments es donaria a conèixer, tot i això, va recordar la importància de cuidar-la, vigilar-la i controlar-la urbanísticament.
Data	14 d'abril de 1992
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=14;month=04;year=1992;page=017;id=0000750598;filename=19920414;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1992/199204/19920414/19920414017.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20banyoles%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	26
Títol	Pasqual Maragall diu a Banyoles que en aquesta subseu hi ha tant ambient olímpic com a Barcelona
Paraules clau	Jocs olímpics; Banyoles
Resum	Diverses autoritats van assistir a Banyoles en l'última jornada de les proves olímpiques de rem. Maragall va declarar que segons les seves impressions l'ambient olímpic que es respirava a la ciutat banyolina era el mateix de Barcelona, i va afegir, que la decisió que en el seu dia es designés la seu a Banyoles com un fet indiscutible. En la mateixa línia, Joan Antoni Samaranch considerà que la decisió presa a favor de la ciutat era la més apropiada, i que l'altra opció que es contemplava com realitzar "una pista artificial" hagués tingut conseqüències negatives en l'àmbit ecològic.
Data	4 d'agost de 1992
Font	El Punt
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=04;month=08;year=1992;page=004;id=0000756045;filename=19920804;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1992/199208/19920804/19920804004.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20banyoles%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	27
Títol	Comença un nou repte per a Banyoles (Editorial)
	Jocs olímpics; Banyoles
Paraules clau	Jocs olímpics; Banyoles
Resum	El contingut de l'article se centra en el paper que tindrà Banyoles un cop finalitzats els esdeveniments olímpics, presentant aquest futur com un repte per la ciutat que va més enllà dels set dies concrets en els quals es va realitzar competició i, per tant, per tal d'analitzar les possibles conseqüències dels fets hauran de transcórrer alguns anys. Es fa referència a les paraules de Joan Solana el qual proposa fomentar l'àmbit turístic, i subratlla la importància que l'àmbit privat pugui beneficiar-se de les inversions públiques; segons ell, si s'és capaç de complir aquest objectiu, es podrà considerar en un futur que els Jocs Olímpics a Banyoles han estat un èxit.
Data	6 d'agost de 1992
Font	El Punt
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=06;month=08;year=1992;page=014;id=0000756155;filename=19920806;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1992/199208/19920806/19920806014.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22banyoles%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	28
Títol	De l'Empúries i l'Escala olímpiques a la Catalunya europea
(Pregó de la festa major de l'Escala de Pasqual Maragall)	Jocs olímpics; Banyoles
Paraules clau	Jocs Olímpics
Resum	Maragall recorda el recorregut de la flama olímpica i algunes anècdotes i problemes que van succeir durant el recorregut, i qualifica el trajecte de la flama d'Olimpia a Empúries de poètic. Així mateix, entén que el període olímpic ha estat capaç de "convertir ciutats grises en ciutats de gran qualitat, modernes i competitives".
Data	2 de setembre de 2007
Font	Arxiu Pasqual Maragall
Format	Intervenció digitalitzada
Codi	

Núm. de document	29
Títol	Entrevista a Pere Hernández i Joan Solana a 25 anys dels Jocs Olímpics
Paraules clau	Jocs Olímpics; Banyoles
Resum	<p>La publicació es basa en una entrevista realitzada a Pere Hernández i Joan Solana del juliol de 2017 amb motiu del 25è aniversari de les Olimpíades. El text té per objectiu centrar-se en el període dels anys vuitanta que es comença a plantejar la idea de convertir Banyoles com a subseu olímpica, fins a la realització dels Jocs. A mesura que la candidatura de Barcelona als JJ.OO anava madurant, el consistori banyolí l'any 84 sol·licità un informe tècnic en relació a les expectatives i possibilitats de celebrar les proves de rem i piragüisme al municipi.</p> <p>Ambdós consideren la importància d'aquest informe, el suport de gairebé tots els grups municipals (a excepció del PSUC) i el suport explícit de Maragall. Pel què fa al paper de Maragall, consideren la importància del seu rol. Tot i les pressions internes que va tenir, en diverses ocasions va recolzar la candidatura. Un dels exemples és la conferència que va realitzar Maragall a l'Oficina Olímpica de Banyoles i sis mesos després la proposta formal a l'Oficina Olímpica de Barcelona. Consideren que Maragall va formar part de la "lluïta" per tal que Banyoles esdevingués una subseu, i va comptar amb el suport de Samaranch.</p>
Data	Juliol del 2017
Font	
Format	Entrevista digitalitzada (en format narratiu).
Codi	http://www.turaris.net/ca/publicacions/articles_10/s_entrevistes_8/pere-hernandez-i-joan-solana-a-25-anys-dels-jocs-olimpics_591

Núm. de document	30
Títol	Memòria gràfica de Banyoles i els Jocs
Paraules clau	Jocs olímpics; Banyoles
Resum	<p>Amb motiu del vint-i-cinquè aniversari dels Jocs Olímpics el present article recorda el paper de Banyoles com a subseu olímpica. En aquest sentit fa referència a algunes intervencions públiques realitzades per part de polítics en diferents actes. Es fa referència a l'últim acte realitzat a Banyoles, en el qual Maragall afirma que la ciutat es va convertir en la subseu més important i en la que més s'havia invertit, i va elogiar la seva organització i el seu clima social, afegint que, a partir d'aquell moment, tothom hauria d'admetre les virtuts de la ciutat. Es fa referència a unes paraules que va pronunciar Joan Solana, el qual va fer un balanç de què va suposar els Jocs per la ciutat, concretament esmenta el període de tres anys els quals es van dur a terme diferents obres amb l'objectiu d'adequar la ciutat als esdeveniments: la restauració ecològica de l'estany, la millora de les connexions amb Girona, Barcelona i França, i la dotació d'equipaments esportius. Tot i que Solana reconeix algunes dificultats, admet el fet que durant aquest període es va treballar de manera intensa per tal d'assolir els objectius marcats i celebrar les proves. Després de vint-i-cinc anys, considera que els Jocs Olímpics són un clar exemple de com les ciutats petites poden aspirar a assolir grans projectes.</p>
Data	7 d'agost de 2017
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://www.diaridegirona.cat/dominical/2017/08/04/memoria-grafica-banyoles-jocs/860393.html

3. GIRONA:

Núm. de document	31
Títol	“Mas ha fet d’oposició a l’oposició des que el van nomenar” (Entrevista a Maragall)
Paraules clau	Girona, comarques gironines
Resum	Entrevista a Maragall abans de les eleccions autonòmiques. En la mateixa s'inclouen diverses preguntes pel què fa a les comarques gironines, i en les seves respostes es pot extreure les següents opinions: El candidat fa referència a un sentiment d'identitat nacional molt fort que predomina a Girona, i que segons Maragall es deu a la localització geogràfica. Així mateix considera que Girona exerceix molta influència del nacionalisme conservador i que aquest s'ha de desmitificar. El candidat considera que el PSC ofereix una millor proposta respecte a CiU, considerant que el seu projecte és més catalanista. Maragall, responent a una de les preguntes, considera que Girona és més que Girona ciutat, i argumenta que per aquest motiu en la campanya Joaquim Nadal ha visitat 221 municipis de les comarques gironines i que aquest fet tindrà certa influència en els resultats electorals. En darrer lloc, fa referència a l'Euroregió, entenenent que aquest projecte permetrà dotar a Catalunya d'un millor sistema de comunicacions, i entén que en aquest sentit és important tenir una suma més important d'habitants, 15 o 16 milions, que permeti tenir una estructura de comunicacions, universitats i instal·lacions de primera magnitud.
Data	14 de novembre de 2003
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=14;month=11;year=2003;page=008;id=0001671604;filename=20031114;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/2003/200311/20031114/20031114008.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20euroregio%22&view=FitH;encoding=utf-8
Núm. de document	32
Títol	Acte commemoratiu del 25è Aniversari de la Federació de Municipis de Catalunya (Intervenció: Pasqual Maragall)
Paraules clau	Girona
Resum	Maragall considera la importància de continuar fomentant el "gir cap al local, cap als ajuntaments", però també reconeix que hi ha moltes tasques pendents per tal d'assolir aquest objectiu. Així mateix, considera com un element important el paper de les escoles i la importància d'entendre aquestes en el sentit que: "les escoles són dels pobles, dels municipis", no obstant això, reconeix que les dificultats que pateixen els municipis i que aquestes puguin dificultar aquesta tasca. Així mateix, Maragall considera que s'ha de "refer" l'àrea metropolitana de Barcelona, entenenent que aquesta no només és útil per la ciutat de Barcelona sinó també important per la resta de Catalunya.
Data	04 d'octubre de 2006
Font	Web oficial de Pasqual Maragall
Format	Intervenció digitalitzada
Codi	http://www.pasqualmaragall.cat/media/0000000400/20061004.pdf

Núm. de document	33
Títol	Memòria gràfica de Banyoles i els Jocs
Testimoni Llegat Pasqual Maragall: Entrevista a Joaquim Nadal i Farreres	Jocs olímpics; Banyoles
Paraules clau	Girona
Resum	<p>Transcripció d'una part de l'entrevista en relació a les polítiques urbanes a Girona i Barcelona: "Tots veníem o del món universitari o del món associatiu i beviem de les ciutats italianes. En Pasqual també dels seus anys als EEUU i de la geografia urbana, però en el fons les ciutats italianes que havien fet polítiques de rehabilitació dels centres històrics, polítiques d'estat del benestar, havien creat llars d'infants per incorporar la dona a la feina, havien establert polítiques de gènere i, polítiques urbanístiques més combatives que agressives intentant equilibrar la dimensió humana i la dimensió urbana de la ciutat. En això, salvant les distàncies, Barcelona i Girona actuàvem amb polítiques similars. És evident que el centre històric de Barcelona desbordava la dimensió més acotada del barri vell de Girona, però ens movíem amb uns impulsos molt similars, i amb ganes de fer de les polítiques urbanes en un sentit molt ampli i la política cultural uns eixos que tibessin molt de la cohesió social, l'equilibri, de les polítiques d'igualtat que ajudessin de manera directa o indirectament soldar el forat econòmic entre els més rics i més pobres. En això actuem de forma molt conjunta, i des de Girona pensem a l'ombra de la gran ciutat més que mirar-nos a Barcelona de reüll, ens podíem arrimar a Barcelona i treure'n profit. Tradicionalment les ciutats petites s'havien queixat de la macrocefàlia de Barcelona, nosaltres en canvi vam dir amb la democràcia acabada d'estrenar si ens arribem a Barcelona en podem treure algun profit".</p>
Data	6 de Juliol de 2015
Font	Arxiu Pasqual Maragall
Format	Entrevista digitalitzada
Codi	https://vimeo.com/195449594

4. COMARQUES GIRONINES:

Núm. de document	34
Títol	Figueres i la divisió comarcal (Autor: Joan Armangué)
Paraules clau	Delimitació de les comarques, Empordà
Resum	Després que l'ajuntament de Figueres aprovés la proposta del Grup Municipal Socialista amb l'objectiu de crear una comissió per tal que elabori un document en relació als límits de l'Empordà, Armangué fa referència que cal obrir un debat públic en el qual reflexionar sobre els límits de l'Empordà, per tal d'actualitzar i entenendre la comarca com un fet dinàmic. Així mateix, Armangué es reafirma en la posició de Maragall en considerar que sovint sembla que la Generalitat desitgi disminuir el paper dels ajuntaments, i que en la línia d'aquestes accions es produeix "asfixiant intervencionisme nacionalista" que resta importància al paper de les mateixes comarques.
Data	7 d'agost de 1987
Font	Punt Diari
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=07;month=08;year=1987;page=005;id=0000668875;filename=19870807;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1987/198708/19870807/19870807005.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20relacio%20l%27emporda%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	35
Títol	Crònica. Maragall torna a estirar les orelles als socialistes gironins (Autor Santi Massaguer)
Paraules clau	Comarques gironines, municipis
Resum	S'analitzen els resultats obtinguts pel PSC a les comarques gironines, en les últimes eleccions autonòmiques del moment. A l'article es diu que el mateix partit entén que aquests resultats tenen a veure amb els pobles petits, i considera que aquests són menys polítics. A més, el fet d'estar lluny dels centres de poders fa que siguin més reticents als canvis, tot i que aquesta dinàmica s'exceptua el municipi de Rupià. L'autor de l'article fa referència a la possible problemàtica que s'enfronta el PSC amb determinat electorat dels pobles petits i en algunes ciutats de les comarques gironines considerant que: "Pensen que amb el PSC al poder els catalans perdriem capacitat d'autogovern, que aquest no és un partit amb mans lliures, ni la seva obediència és catalana".
Data	23 de novembre de 1999
Font	El Punt
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=23;month=11;year=1999;page=006;id=0000911986;filename=19991123;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/1999/199911/19991123/19991123006.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search="pasqual%20maragall%20olimpiades%20comarques%20gironines"&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	36
Títol	Intervenció del president de la Generalitat en el debat de política general (Parlament de Catalunya)
Paraules clau	Comarques gironines
Resum	Maragall manifesta la importància que l'Estatut estigui al servei de l'ambició de totes les terres, pobles, viles i ciutats de Catalunya. I pel què fa a les comarques gironines pretén que aquestes puguin tenir noves cotes d'innovació i que assoleixin un projecte de futur sòlid. També destaca la importància de protegir la qualitat natural del territori.
Data	28 de setembre de 2004
Font	Arxiu Pasqual Maragall
Format	Intervenció digitalitzada
Codi	(P: 16)

Núm. de document	37
Títol	Discurs institucional sobre la nova etapa del Govern de la Generalitat de Catalunya (Palau de la Generalitat)
	Comarques gironines
Paraules clau	Comarques gironines, Empordà
Resum	Maragall fa referència en diverses ocasions a les polítiques realitzades o pendents a les comarques gironines i a la ciutat de Girona en concret. En aquest sentit, Maragall manifesta el retard existent pel que fa a les comarques gironines. Considera la importància de promoure el desenvolupament de l'anomenat "triangle virtuós" (universitat, empresa i territori) com a objectius principals pel territori. Així mateix, també fa referència a la creació de l'Hospital de Santa Caterina, considerant aquest com una actuació de progrés social. En darrer lloc, apunta com a un dels cinc grans objectius la necessitat d'impulsar els Centres Integrals de Mercaderies (CIM) de l'Empordà (també a la Selva i el Camp), per tal de facilitar que Catalunya es converteixi en la plataforma logística del sud d'Europa.
Data	6 de maig de 2005
Font	Arxiu Pasqual Maragall
Format	Intervenció digitalitzada
Codi	

Núm. de document	38
Títol	Entrevista a Pasqual Maragall
Paraules clau	Comarques gironines, infraestructura i economia
Resum	De les respostes de l'entrevista a Maragall, s'extreuen les següents conclusions: Pel què fa a la "feblesa" de l'economia de les comarques gironines Maragall considera que aquest fet no s'atribueix singularment a les comarques gironines sinó que, segons ell, "té a veure amb la conjuntura i amb la psicologia econòmica dels empresaris, però també amb la capacitat de crear projectes ambiciosos i innovadors", i afegeix que aquesta tasca li correspon al govern. Maragall també proposa establir un eix econòmic entre Girona, Vic, Manresa, Lleida i Igualada i que aquestes relacions econòmiques no tindrien per què vincular-se a Barcelona. Per últim, fa referència al projecte del TGV, i reconeix el retard dels francesos entre Montpeller i Perpinyà, no obstant creu que aquests compliran amb la data preestablerta.
Data	8 de setembre de 2002
Font	El Punt
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Punt,%20El;sort_publication=punt.el;day=08;month=09;year=2002;page=004;id=0000985272;filename=20020908;collection=pages;url_high=pages/Punt,%20El/2002/200209/20020908/20020908004.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20comarques%20gironines%20entrevista%22&view=FitH;encoding=utf-8

Núm. de document	39
Títol	Entrevista a Pasqual Maragall Conferència "Girona i el futur de Catalunya"
(Intervenció: Pasqual Maragall)	De les respostes de l'entrevista a Maragall, s'extreuen les següents conclusions: Pel què fa a la "feblesa" de l'economia de les comarques gironines Maragall considera que aquest fet no s'atribueix singularment a les comarques gironines sinó que, segons ell, "té a veure amb la conjuntura i amb la psicologia econòmica dels empresaris, però també amb la capacitat de crear projectes ambiciosos i innovadors", i afegeix que aquesta tasca li correspon al govern. Maragall també proposa establir un eix econòmic entre Girona, Vic, Manresa, Lleida i Igualada i que aquestes relacions econòmiques no tindrien per què vincular-se a Barcelona. Per últim, fa referència al projecte del TGV, i reconeix el retard dels francesos entre Montpeller i Perpinyà, no obstant creu que aquests compliran amb la data preestablerta.
Paraules clau	Llei de Barris, Pacte Nacional per a l'Educació, Acord Estratègic de l'Economia
Resum	<p>Maragall es mostra optimista en les accions de govern que s'han realitzat durant el mandat; manifesta el seu compromís per assolir els objectius electorals, en concret en el marc de la conferència es fa referència a les següents accions: Reconeix els avenços realitzats en l'àmbit institucional, econòmic i territorial i en polítiques per a la ciutadania. (En concret destaca la posada en marxa de centres escolars, aules d'acollida i inversions en la Xarxa Hospitalària Pública, entre d'altres). Maragall aprofundeix, en tres polítiques públiques implementades a Girona: Considera la Llei de Barris com una eina indispensable per establir una relació de col·laboració entre la Generalitat i els ajuntaments, que aquesta es realitzi a través del finançament de projectes municipals, els quals destaca Girona, Figueres, Ripoll i Olot. El Pacte Nacional per a l'Educació, que pretén situar l'educació com un assumpte prioritari, el qual es desenvolupa a partir de dos objectius: disminuir el fracàs escolar i assolir l'excel·lència educativa. Maragall fa referència a la relació entre l'educació, l'empresa i el territori.</p> <p>L'Acord Estratègic per a la internacionalització de l'Economia, pretén assolir un teixit productiu més avançat i una indústria més sòlida. El qual inclou l'aprovació del Pla de l'Energia, la dotació del sòl industrial, l'impuls de les obres del Tren d'Alta Velocitat, la consolidació de l'Aeroport de Girona... També esmenta la importància de la modificació de la xarxa de transport comarcal que té la demarcació de Girona, considerant que aquest suposa un avenç sense precedents i la creació del Transport Públic de Girona. En darrer lloc resalta el Pla Director de l'Empordà i el Pla Director Urbanístic del sistema costaner.</p>
Data	27 de març de 2006
Font	Arxiu de Pasqual Maragall
Format	Conferència digitalitzada
Codi	http://www.pasqualmaragall.cat/media/0000000400/20060327.pdf

5. EMPORDÀ

Núm. de document	40
Títol	L'encant de Rupjà (Autor: Pasqual Maragall)
Paraules clau	Rupjà i l'Empordà
Resum	L'article explica la localització geogràfica en la qual es troba Rupjà, i recorda les primeres impressions que va tenir quan va veure el poble. Per últim fa referència a les vistes: "Des de la Talaia es veu l'Empordà que van trobar els grecs quan van arribar fa més de dos mil anys: únic, verd, suau i més gran o obert cap al Nord."
Data	15 de novembre de 1986
Font	Article- Revista de Girona, n.119
Format	Article digitalitzat
Codi	http://www.pasqualmaragall.cat/media/0000001000/0000001334.pdf

Núm. de document	41
Títol	La Izquierda
(Autor: Maragall)	Rupjà i l'Empordà
Paraules clau	Teoria de l'Empordà
Resum	En l'article Maragall realitza una anàlisi política del context espanyol. Fa referència a la campanya electoral que han realitzat Felipe González i Narcís Serra, i que al final han demanat el vot de la ciutadana que desitgin reformes en el sistema. I Maragall en el mateix text pretén abordar el concepte de canvi, associant aquest concepte a la fórmula de Toledo, que relaciona amb dos principis bàsics: la subsidiarietat i "l'esperit de l'Empordà". Maragall aprofundeix en el darrer, fent referència que fa uns 100 anys es va considerar que l'Empordà es podia identificar com una part del tot (Catalunya), i que millor que el tot podria expressar el seu sentit de manera més concreta i tangible. "I en l'estima del pròxim i petit s'expressa suficientment la nostra estima pel major i envoltant i de manera més natural, autèntica i sentida". En aquesta línia, considera que els governants han de reprimir els seus desitjos i admetre que són els nivells inferiors els encarregats de resoldre els problemes, a través de les ciutats i expressa: "No concebo una política de ciutadania europea sense una política de ciutats, sense una concepció d'Europa també com a sistema de ciutats, de ciutats eficients i fortes".
Data	27 de juliol de 1993
Font	El País
Format	Article Digitalitzat
Codi	

Núm. de document	42
Títol	La teoria de l'Empordà. La idea de Barcelona, Catalunya , Espanya i Europa en Joan Maragall (Autor: Pasqual Maragall)
Paraules clau	Teoria de l'Empordà
Resum	De l'article es poden extreure les següents idees: Afirma que s'ha de trobar la substància del nostre arrelament en el més petit i proper i a partir d'aquest punt anar trobant sentiments de pertinença més amples. Considera que un entorn més ampli no pot ser considerat contrari al més petit i proper sinó com a "envoltant" d'aquest. I fa referència al que va dir el seu avi, "si un dia a Catalunya hi faltés l'Empordà, Catalunya no fora ella mateixa, però si un dia, en canvi, de Catalunya solament restés l'Empordà, Catalunya podria tornar a ser. Perquè la veritat rau no en l'espiga sinó en el gra". Considera que hi ha un progrés d'aquests conjunts significatius cap als més propers, que passen a ser la nostra pàtria, la nostra casa, essent més autèntica i sentida. Maragall entén que el més proper és més natural i universal, i el qualifica d'un sentiment de pàtria que busca la intensitat i l'autenticitat. Així mateix també vincula l'universalisme i el localisme de Maragall amb el sentiment de ciutadania com expressió concreta del sentiment de pàtria.
Data	5 de setembre de 1993
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=ejemplar;filename=19930905;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=05;month=09;year=1993;page=001;id=0000113837;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/1993/199309/19930905/19930905001.pdf;lang=ca;encoding=utf-8 P:25

Núm. de document	43
Títol	Epileg Pasqual Maragall p.109 (<i>Fragment de la conferència "Barcelona i l'Empordà", pronunciada al Teatre Juncària de Figueres el 29 de novembre de 1986, i publicada al llibre "Per Barcelona" sota el títol "L'Empordà" Edicions 62, 1987</i>)
Paraules clau	Teoria de l'Empordà, model de l'Empordà
Resum	Maragall considera l'Empordà com una característica de catalanitat, fent referència a la Teoria de l'Empordà, creu que Catalunya no seria el mateix sense ell, i manifesta que: "la veritat no està en ell tot sinó en la part, i el principi actiu de la vida està en el més essencial, en el nucli més reduït, si se li dona llibertat per desenvolupar-se". Reconeix que en el pressupòsit que l'Empordà experimenti un creixement especulatiu aquest haurà d'optar per un de dos models: Benidorm (domini de rendistes) o la Toscana (domini de constructors de país). Planteja el repte que tenen els socialistes davant una futura situació de creixement, a Catalunya i en concret a l'Empordà, i convida aquest a liderar el procés de creixement i riquesa deixant de banda l'especulació. Considera que quan s'origini aquest context no només s'hauria d'escollir un camí, el qual ell anomena el de la Toscana o "l'Empordà olímpic", sinó que entén que l'Empordà pot assolir una pluralitat de projectes: pot ser cultural, conegut, que creix però alhora és capaç de dominar el seu creixement i respecte al paisatge. Per últim, considera que Catalunya necessita gent empordanesa i els descriu com: "oberts i lluminosos, francs, alegres, impetuosos i un bon xic arrauxats com la vostra tramuntana, més també fonamentalment fermes com la serra pirinenca".
Data	29 de novembre de 1986
Font	Llibre: Una idea de l'Empordà dins l'espai Català Transfronterer (Joan Armangué)
Format	Llibre
Codi	Una idea de l'Empordà dins l'espai català transfronterer. Joan Armangué

Núm. de document	44
Títol	Interpretació margallina de l'Empordà (Autor: Joan Armangué)
Paraules clau	Empordà, Pla director, Eurodistricte
Resum	<p>Joan Armangué considera que la implicació de Maragall amb l'Empordà es deu a raons familiars i la localització de la seva segona residència, i que el discurs maragallà s'entronca en el simbolisme de Teoria de l'Empordà i la tradició del republicanisme federal empordanès.</p> <p>Una de les actuacions del govern presidit per Maragall és el Pla Director de l'Empordà el qual es regeix en quatre pilars fonamentals: enfortir la vertebració urbana entre l'Alt i el Baix Empordà; la protecció del paisatge com a element identitari i alhora actiu econòmic de l'Empordà; limitar la segona residència de nova planta; i l'estimulació d'altres activitats econòmiques alienes al turisme que es desvinculin de la producció immobiliària.</p> <p>Armangué, tot i estar d'acord amb la interpretació maragalliana de l'Empordà, considera insuficient el Pla Director i estima la necessitat d'un Pla en xarxa que s'implementi a la regió de Girona, i que aquest permeti, per una banda, desvirtuar la tradicional divisió administrativa entre Alt i Baix Empordà; i, per l'altra, impulsar el paper central de l'Empordà, que es fonamenta en el progrés social, econòmic i cultural, dins l'Eurodistricte transfronterer.</p>
Data	21 d'abril de 2009
Font	Hora Nova
Format	Article
Codi	(Fulls cedits per Joan Armangué)

6. COSTA BRAVA

Núm. de document	45
Títol	Maragall diu que Sant Feliu és la «la Barcelona del Baix Empordà»
Paraules clau	Costa Brava, Sant Feliu, turisme
Resum	<p>Maragall en el pregó de la festa major de Sant Feliu de Guíxols, manifesta que Sant Feliu és de les ciutats més obertes i simpàtiques del país, i també la considera la capital de la Costa Brava. Equipara Sant Feliu de Guíxols amb Barcelona, ja que ambdues ciutats gaudeixen de port i mar. En el pregó Maragall manifesta el seu desig per recuperar el port de Girona per tal d'augmentar l'àmbit comercial i turístic de la Costa Brava. L'alcalde de Barcelona posa com a model Sant Feliu, com una ciutat que és capaç de combinar la indústria, el turisme, el comerç i la cultura.</p>
Data	1 d'agost de 1990
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=ejemplar;filename=19900801;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=01;month=08;year=1990;page=001;id=0002943830;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/1990/199008/19900801/19900801001.pdf;lang=ca;encoding=utf-8 (p:20)

7. ALTRES

Núm. de document	46
Títol	Maragall diu que Pujol no ha trencat amb la manera de fer del franquisme
Paraules clau	Figueres, Girona, infraestructura
Resum	Maragall en el seu primer acte a les comarques gironines de la pre-campanya electoral ha fet referència a Jordi Pujol, i el candidat manifesta: « <i>Va agafar el país fa 25 anys i l'ha anat mantenint sense notar-se cap canvi. En alguns pobles com Girona i Figueres sí que es va produir aquest canvi però a la resta no hi va ser</i> ». Maragall també va fer referència a les mancances d'infraestructura del Baix Empordà i la falta de voluntat per part de CiU per fer-hi front.
Data	3 de juliol de 2003
Font	Diari de Girona
Format	Article digitalitzat
Codi	http://streaming.ajgirona.org/pandora-NEW/cgi-bin/Pandora.exe?xslt=show_pdf;publication=Diari%20de%20Girona;sort_publication=diari.de.girona;day=03;month=07;year=2003;page=016;id=0001660512;filename=20030703;collection=pages;url_high=pages/Diari%20de%20Girona/2003/200307/20030703/20030703016.pdf;lang=ca;pdf_parameters=search=%22pasqual%20maragall%20euroregio%22&view=FitH;encoding=utf-8